

Boekverslag Scholieren.com

Mijn vriend, de moordenaar door Marnix Gijsen

Bram De Keyser

Titel

Mijn vriend, de moordenaar

Schrijver

'Mijn Vriend, De Moordenaar' is geschreven door Marnix Gijsen. Marnix Gijsen is het pseudoniem van Jan Albert Goris. Hij werd geboren te Antwerpen, België, in 1899 en hij stierf in 1984. Het eerste deel van deze schuilnaam werd ontleed aan de strijdbare Antwerpse burgemeester Marnix van Sint-Aldegonde, het tweede deel is de familienaam van zijn geliefde moeder. Op vijftienjarige leeftijd laat Gijsen zijn literaire en artistieke voorkeuren steeds duidelijker blijken. Hij verdiept zich in de Oudheid en wordt vooral geboeid door de kunst, cultuur en de geschiedenis van Grieken en Romeinen.

Win een weekend Breda met 3 vrienden en...

ontdek de leukste studentenstad van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door: **NHTV** internationaal hoger onderwijs Breda

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door: Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

Op het einde van 1918 wordt Gijsen particulier secretaris van de katholieke volksvertegenwoordiger en strijder voor de Vlaamse belangen. Een jaar later is hij werkzaam bij uitgeverij De Standaard te Brussel, een milieu waarin hij zijn vriendenkring sterk kan uitbreiden. Hij maakt kennis met Paul van Ostaijen, Karel van den Oever, August van Cauwelaert, Victor J. Brunclair en Jos Léonard. Jos Léonard introduceert Gijsen bij de redactie van het vooruitstrevend jongerentijdschrift 'Ruimte'.

In 1921 en na zijn legerdienst in 1922, hervat Gijsen de studie aan de Universiteit te Leuven. Hij promoveert er tot doctor in de geschiedkundige wetenschappen. Tussen de uitgave van de bundel 'Het Huis' uit 1925 en die van de eerste roman 'Het Boek Van Joachim Van Babylon' uit 1947 ligt een twintigjarig zwijgen van de schone letteren. In die periode vervult Gijsen verschillende belangrijke functies zoals burgemeester van Antwerpen en minister van Economische Zaken. Tijdens deze lange onderbreking in zijn creatief werk, doet Marnix Gijsen zich ook kennen als een scherpzinnig criticus, een veelzijdig essayist en een boeiend chroniqueur.

Boek

'Mijn Vriend, De Moordenaar' is verschenen in 1957 bij uitgeverij 'S.M. Ontwikkeling, Antwerpen'. Het is Gijsens elfde boek. Het boek is opgebouwd uit 14 hoofdstukken en 49 bladzijden. De 14 hoofdstukken zijn aangeduid door middel van Romeinse cijfers.

Thema

De thema's in 'Mijn Vriend, De Moordenaar' zijn 'de grilligheid van het leven' en 'de steun van landgenoten'

Motieven

- medelijden
- gevangenschap
- broederlijkheid

Hoofdpersonages

Er zijn 4 hoofdpersonages in 'Mijn Vriend, De Moordenaar'.

#De leraar klassieke talen: Zijn naam wordt niet duidelijk in het verhaal, dus wordt hij de leraar klassieke talen genoemd. Hij is een zeer bezorgd man en doet er alles aan om Hypoliet uit de gevangenis te krijgen.

#Hyppoliet Verstraeten: Hij is de 58-jarige ex-buur van de leraar, die door het gerecht van Michigan veroordeeld werd tot levenslange opsluiting, omdat hij twee Amerikanen tijdens een dronkemanspartij met messteken had omgebracht.

#Het gezin Verstraeten: Het gezin bestaat uit Philomène en de twee dochters Isabelle en Pharaïlde en hun twee echtgenoten. Philomène geeft nog om het lot van Hyppoliet, maar ze durft niets tegen haar dochters in te brengen.

#Phyllis Verdonck: Zij is de typiste van de leraar in Manson en een echte feeks. Van haar mag Hyppoliet verder rotten en dan in de hel terechtkomen.

Samenvatting

Een leraar klassieke talen, enige zoon van een weduwe, kan geen werk vinden als lesgever. Hij neemt deel aan een examen voor een diplomatieke dienst. Hij slaagt en wordt in Mason aangesteld. Na korte tijd is hij echter verplicht terug te komen omwille van Hyppoliet Verstraeten. Hyppoliet is een Vlaming die in de gevangenis van Raleigh zit wegens moord. De leraar is er van overtuigd dat hij onschuldig is en besluit hem uit de gevangenis te helpen. Hij krijgt alleen wat tegenwerking van Phyllis Verdonck, zijn typiste.

Hyppoliet is een wrak, hij kan niet meer praten en hij is zijn linker arm kwijt. De leraar klassieke talen spreekt erover met de gouverneur die zegt dat het volstaat dat de vrouw van Hyppoliet Verstraeten een brief schrijft met het verzoek hem vrij te laten.

Het toeval wil dat de leraar naar huis geroepen wordt omdat zijn moeder een ongeval gehad heeft. Hij maakt kennis met Philomène Verstraeten, de vrouw van Hyppoliet, en haar dochters. Zij willen echter hun vader niet terug in huis hebben om allerlei redenen. Ze kiezen er eigenlijk voor om hem in Raleigh verder te laten rotten. Als Hyppoliet dit van de leraar klassieke talen verneemt sterft hij. In feite pleegt hij zelfmoord door met zijn zwaar, dom hoofd tegen de muur van de gevangenis te lopen.

Recensies

Pro: Hubert Lampo schreef in 'De Volksgazet': 'Gijsen bezit een verbijsterend gevoel voor differentiatie, instinctief wordt hem geopenbaard wanneer zich een situatie voordoet, waarin het leven van de in wezen eenzame mens op een essentieel moment betraapt wordt, geladen op dat ogenblik door een zo bijzondere innerlijke spankracht, dat plots als een apart en gesloten geheel een miniatuurcomédie of -tragedie afgezonderd wordt en ons, volgens de woorden van de auteur zelve, demonstreert hoe het individu 'steeds vrij hopeloos verstrikt zit in de vangarmen van de twee boa-constrictors: de mensheid en de maatschappij.'

Contra: Albert Westerlinck schreef in 'Dietsche Warande En Belfort': 'Ondanks al

zijn intelligentie, komt Marnix Gijsen er uiterst moeilijk toe figuren te scheppen die innerlijk evenwicht en gezond verstand bezitten. Zoals in vele zijner verhalende geschriften, is ook hier de held in sommige zijner reacties curieus, speciaal, onberekenbaar, excentriek, en Gijsen beschikt helaas niet over voldoende artistieke kracht om die speciale reacties een symbolische algemeen-geldigheid te geven, zoals in de werkelijk grote kunst geschiedt.'

Eigen Mening

Ik vind 'Mijn Vriend, De Moordenaar' best wel een leuk boek, maar het spreekt me niet echt aan omdat boeredrama's me niet echt interesseren. De compositie heeft wel alle kenmerken van een goedopgebouwde novelle. Het verhaal is zeer goed geschreven. De stijl verraadt de afstand die Gijsen tegenover zijn verhaal inneemt. Die stijl is intelligent, gedistingeerd, bewust geestig en ironisch.